

ՄԻԶ-ԹԵՄԱԿԱՆ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐ
ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ԿԻՐԱԿԼՕՐԵԱՅ
ԴՊՐՈՑՆԵՐՈՒ ՈՒՍՈՒՑՉԱՅ ԿԱԶՄԵՐՈՒՆ

(5-12 Սեպտեմբեր, 1998, Պիքֆայա, Լիբանան)

Բարձր հովանաորութեամբ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոս Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառ Հայրապետի, կազմակերպութեամբ ՀԵԿ Դպրոցներու Վարիչ Տնօրէնութեան, ՀԵԿ Դպրոցներու Ուսուցչական կազմերու Միջ-Թեմական Համագումար-Խորհրդակցական Ժողովը տեղի ունեցաւ 5-12 Սեպտեմբեր, 1998, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Զարեհեան Դպրեվանքէն մերս (Պիքֆայա-Լիբանան) մասնակցութեամբ՝ Լիբանանի, Բերիոյ, Կիպրոսի, Քուէթի, Երեւանի Կիրակնօրեայ Դպրոցներու ուսուցչական կազմերուն ու ներկայացուցիչներուն, փաստացի կերպով արհայայտելով կրօնական դաստիարակութեան մարզէն մերս գոյգ Կաթողիկոսութիւններու ողջունելի գործակցութիւնը:

Համագումարի միթն էր՝ «*Մանչանք Մեր Եկեղեցին*»:

Համագումարին մասնակցողները Դպրեվանք ժամանեցին Ծաբաթ, 5 Սեպտեմբեր 1998-ին, ուր երեկոյեան ժամը 10:00-ին եւ յետ հաւաքական ընթրիքին տեղի ունեցաւ խորհրդածութեան հաւաք մը՝ Բրաթիոն Տումանեան սրահէն մերս: ՀԵԿ Դպրոցներու Ընդհանուր Վարիչ Տնօրէն Գերշ. Տ. Սեպուհ Ս. Եպս. Սարգիսեան ողջունեց ներկաները, եւ Յովհաննու (14:25-35) անտարանական հատուածին մեկնաբանութեամբ լուրջ եւ արդիւնաշատ մասնակցութիւն մաղթեց բոլորին:

Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՒ Ս. ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, 6 Սեպտեմբեր 1998, առաւօտեան Պիքֆայայի Ս. Աստուածածին մատրան մէջ մատուցուեցաւ Ս. եւ Ամմահ Պատարագ:

Եպիսկոպոսական Պատարագը մատուցեց Գերշ. Տ. Սեպուհ եպս. Սարգիսեան, Ս. Սեղանին սպասարկեցին Հոգեշնորհ Արեղաներ՝ Տ. Մասիս Զօպուեան եւ Տ. Սիփան Քէչեճեան, իսկ սրբազան երգեցողութիւնները մեկնաբանուեցան ղեկավարութեամբ Գերշ. Տ. Զարեհ Արք. Ազնաւորեանի եւ մասնակցութեամբ ուսուցչական կազմերէն դպիր-դպրուհիներու, որոնց շարքին Բարեշնորհ սարկաւազներ՝ Նուպար Պէրլալեան եւ Բերիոյ Թեմի կրօնական Դաստիարակութեան Խորհուրդի անդամներ՝ Ժան Աւագեան եւ Վարդան Համայոյեան:

Յընթացս Ս. Պատարագին, Պատարագիչ Սրբազան Հայրը ներկա-

ներուն ուղղեց ատր պատշաճի եւ թելադրող քարոզ մը՝ քնարան առնելով Աւետարանի հետեւեալ համարները. «Որովհետեւ մեր լաւագոյն յանձնարարականը, որ ձեր սիրտերուն մէջ գրուած է՝ դուք էք, ձեր կեանքերով, որ ամէն մարդ կրնայ ճանչնալ ու կարդալ, եւ կրնայ յատկօրէն տեսնել՝ թէ Քրիստոսի նամակն էք դուք, պարզապէս մեր ձեռքով գրուած: Գրուած՝ ոչ թէ մելանով, այլ՝ կենդանի Աստուծոյ հոգիով. ոչ թէ քարեղէն տախտակներուն, այլ՝ ձեր սիրտերու մարմնեղէն տախտակներուն վրայ» (Բ. ԿՈՐՆԹ. 3:2-3): Ան, նախ ընդօճեց թէ Առաքեալը իր ավետարանչական առաքելութեան ամբողջական գիտակցութեամբ գոհութիւն կու տայ Աստուծոյ, որովհետեւ բաժնեկեցելով Քրիստոսի չարչարանքներուն՝ անոնք աւելի կ'ապաւինին Աստուծոյ եւ անշեղ կը շարունակեն իրենց գործունէութիւնը, եւ ապա կը բացատրէ Կորնթոս չերթալու պատճառները: Գերշ. Սեպուր Սրբազան նաեւ շեշտեց թէ՛ Պօղոս Առաքեալ Աւետարանին համաձայն ապրողներուն կեանքը կը նմանցնէ անուշահոտ խունկի եւ թէ Ան (Առաքեալը) կարիքը չէ ունեցած յանձնարարական նամակներու՝ ըստ հիմ օրերու սովորութեան, այն համոզմով թէ՛ «...Միշտ չէ որ յանձնարարական նամակները իրական պատկերը եղած են յանձնարարեալին... ամէն մէկը ինք պէտք է ըլլայ նամակ գ-Քրիստոս արտացոլացնող...: Լաւագոյն յանձնարարականը մարդ ինքն է իր կեանքով ու գործով» եւ շարունակեց ըսելով. «Աւետարանի սպասաւորը պէտք է ունենայ անայլայլ մկարագիր, անքիծ վարք, գիտական հասկացողութիւն իր քարոզած սկզբունքներուն եւ համբերատար հեզութիւն: Այսպիսի հոգիով գործող քրիստոնեան սիւնն է իր եկեղեցիին, որովհետեւ եկեղեցւոյ զօրութիւնը կը կայանայ իր անդամներուն զօրութեան մէջ: Նկարագրի այս յատկանիշներով ապրող քրիստոնեան ե՛ր պատգամաբեր է ե՛ր փառք է Քրիստոսին ու իր եկեղեցւոյ: Եւ վերջապէս այս առաքինութիւններով օժտուած քրիստոնեան անվրդով քաջութեամբ կը կատարէ իր պարտականութիւնները, կը շարունակէ իր ճամբան անմահութեան յոյսով՝ պահելով միաժամանակ իր հոգեկան զուարթութիւնը: Այլ խօսքով քրիստոնեային ամենէն ազնուական տենչանքներուն յարացոյցը պէտք է Քրիստոսը ըլլայ: Հարկ է պրկուած ճիգ, որով կարելի ըլլայ հեռու մնալ այն քոյր քարքերէն որոնք կրնան մարդու ներքին կեանքը ապականել, յետոյ զօրանալ ու պայծառանալ իմաստութեամբ եւ Ս. Հոգիի ջնորհներու շողերով, որպէսզի Աւետարանին արժանի ընթացք ունենայ կեանքը»:

«Ահա վերոնշեալ ճշմարտութիւններով ապրող ու գործող քրիստոնեան գործադրած կ'ըլլայ Աստուծոյ կամքը, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ սրբակենցաղ կեանք...», եւ Առաքեալին խօսքերը իբրեւ մարտահրաւեր ընդունելով, Սրբազան Հայրը կոչ ուղղեց ՀԵԿ Դպրոցներու ուսուցչական կազմերուն վերաբժեւորելու իրենց կեանքը՝ դառնալու համար «ընտիր մշակներ» եւ ուղիղ կերպով ուսուցանելու Աստուծոյ ճշմարիտ պատգամը:

Ինչպես նաև անդրադարձաւ Համագումարին դրսևերած կարեւորութեան եւ եզրափակեց ըսելով. «Մենք ժառանգորդներն ենք ժայռանման հաւատքի տէր մեր նախահարաց՝ որոնց կենանքը ամբողջ Քրիստոսով օծուն բաց նամակ է...: Մեր պարտականութիւնն է անոնց աւանդը անադարտ կերպով փոխանցել մոր սերունդին... ամուր պահենք քրիստոնէական մեր այդ հաւատքը, ըլլանք կենդանի «նամակ»ներ Քրիստոսի եւ մեր սրբազան նախահայրերուն որպէսզի կարենանք առաւել զօրացած գործել Աստուծոյ փառքին համար, մեր Եկեղեցոյ, ազգին ու հայրենիքին անսասանութեան համար եւ մարդկութեան բարիքին համար...»:

Թաւարտ Ս. Պատարագին, հաւաքական խոստովանանքէն ետք ներկաները ստացան Ս. Հաղորդութիւն, վերանորոգ հաւատքով ու կամքով մասնակցելու Համագումարի բոլոր բաժիններու աշխատանքներուն:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԲԱՑՈՒՄ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻՆ

Համագումարին պաշտօնական բացումը տեղի ունեցաւ Կիրակի, 6 Սեպտեմբեր 1998, յետ միջօրէի ժամը 5:30-ին, Դպրեվանքի Բրաբիոն Տումանեպն սրահէն ներս, հովանաւորութեամբ Միաբանութեան երիցագոյն անդամ Գերշ. Տ. Ղեւոնդ Ս. Արք. Չէպէլեանի: Ներկաներու շարքին էին Միաբան Հայրեր, Լիբանանի եւ Բերիոյ Թեմերու կրօնական Դաստիարակութեան Խորհուրդներու եւ ՀԵԿԴՕՄ-ի վարչութեան կազմերը, մամուլի ներկայացուցիչներ, հրատիրելուներ եւ ՀԵԿ Դպրոցներու ուսուցիչ-ուսուցչուհիները:

Տէրունական Աղօթքէն ետք, յաջորդաբար երգուեցան ՀՀ քայլերգն ու ՀԵԿ Դպրոցներու մաղթերգը: Հուակ, Գերշ. Տ. Սեպուհ Եպս. Սարգիսեան հանդէս եկաւ բացման քովանդակալից խօսքով մը, ուր Ան համախմբումը նկատեց «Գեղեցիկ ու աստուածահաճ, այլեւ ոգեւորիչ ու դաստիարակիչ միանգամայն»՝ Պօղոս Առաքելայի ծառայական բեղմնաւոր կենանքին ընդմէջէն վեր բերելով ծառայութեան իմաստն ու արժէքը եւ ըսաւ. «Հեթանոսաց Առաքելայը շատ պարզ եւ թելադրական ձեռով կը բացատրէ նաև որ իրական ու վաւերական աստուածապաշտութիւնը միայն խօսք ու երգ չէ, այլեւ արարք, գործ, որով քրիստոնէայ անհատը իր անքակտելի կապուածութիւնն ու հաղորդութիւնը կ'արտայայտէ Աստուծոյ հանդէպ...»:

Ծառայութեան, սպասաւորութեան գեղեցկագոյն բացատրութիւնն ու օրինակը մեզի տուաւ Ինքը Քրիստոս...: Նոյնը ըբին իր առաքելներն ու եկեղեցոյ առաջին ու հետագայ դարերու հայրերը, որոնց համար իրական աստուածապաշտութիւնը կայացաւ Աստուծոյ ամբողջական ընծայաբերման արարքին մէջ...», եւ շեշտեց վերանորոգուելու անհրաժեշտութիւնը՝ առաքելական հասկացողութեամբ ապրելու համար ծառայութիւնը:

Գերշ. Տ. Սեպուհ Եպիսկոպոս նաև անդրադարձաւ Եկեղեցոյ ու Հայրենիքին ծառայելու հրամայականին եւ կոչ ուղղեց բոլորին

« առաւելագոյն ճիգով ու առաքելութեան բարձրագոյն գիտակցութեամբ ապրիլ ու գործել եւ կեանքը վերածել յարատեւ պայքարի... », եւ շարունակելով ըստ, « կոչուած ենք ամէն բանէ առաջ զինուիլ գիտութեամբ, մեր ժողովուրդին, հայրենիքին ու եկեղեցւոյ պատմութեամբ: Իմացումն ու ճանաչումը պատմութեան՝ մարդս կը պահեն իր առաքելութեան մէջ: Ահա թէ ինչու ըսուած է ինքնաճանաչումը՝ ինքնապաշտպանութեան, գոյատեւման վահանն է: Գիտահետազօտական ու համակարգիչային ամէնօրեայ նորարարութիւններով յատկանշուող այս դարուն եւ հետագայ դարերուն եւս մարդ անհատը դատապարտուած պիտի ըլլայ կորուստի եթէ ամբողջական ինքնաճանաչումով չգիտակցի իր անցեալի պատմութեան եւ ըստ այնմ շտնօրինէ իր ներկան: Սա մեծագոյն մարտահրաւերն է ցցուած համայն մարդկութեան դիմաց »:

Ապա, Սրբազան Հայրը ընդգծեց « ինքնաքննութեան, ինքնաարագրման, ինքնահգօրացման եւ ինքնընծայման » անհրաժեշտութիւնը եւ եզրակարգեց ըսելով. « Եկէք զինուիմք մեր հայրերու քրիստոնէական հաւատքով, ստեղծագործութեան կամքով ու ապագայի վառ երազներով եւ ապրինք մեր այսօրը յարաբերաբար մեր հայրենիքին ու ազատ Արցախին, այլեւ այն մեծ մարտահրաւերին որ կայ մեր առջեւ ի խնդիր մեր ամբողջական երազներու իրագործման: Կը մաղթեմ որ սոյն համագումարը ըլլայ նոր դարձակէտ մը մեզմէ իւրաքանչիւրի կեանքին մէջ եւ լուսապայծառ Թաւիօր լեռ մը, որպէսզի պայծառացած ու լուսազարդ շարունակենք մեր առաքելութիւնը՝ միշտ տեսիլքովը մեր ամբողջական հայրենիքին իր ամբողջական ժողովուրդով... »:

Ապա, յաջորդաբար կարդացուեցան այս առիթով ուղղուած՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետի Հայրապետական Ողջոյնի Գիրը (տե՛ս էջ 159) և Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Գահակալ՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսի Հայրական Խօսքը, որում ասուեմ է.

« Հայրապետական օրհնութեամբ ու ջերմ սիրով կ'ողջունենք Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Կիրակնօրեայ վարժարաններու վարիչ Տնօրէնութեան կողմէ կազմակերպուած ուսուցչաց այս համագումարը: Ահա դարձեալ անցնող տարիներու նման ձեր Ընդհանուր վարիչ Տնօրէնին՝ Գերաշնորհ Տ, Սեպուհ Եպս. Սարգիսեանին նախաձեռնութեամբ ու անմիջական հսկողութեամբ հաւաքուած էք միասնաբար վերարժեւորելու ձեր կատարած առաքելութիւնը ու միասնաբար ծրագրելու ձեր կատարելիքը:

Գործածեցիմք երկու բառեր՝ առաքելութիւն եւ վերարժեւորում: Կ'ուզենք որ ձեր համագումարի այս առաջին պահերուն մտածէք այս երկու բառերուն ետին կեցող իմաստին, պատգամին ու մարտահրաւերին մասին:

Արդեօք կ'անդրադառնա՞ք այն իրողութեան, որ ձեր կողմէ

կատարուած գործը էապէս առաքելութիւն է: Ձեզի յանձնուածը որպէս ուսուցիչներ, սովորական գործ, պարտաւորութիւն կամ պատասխանատուութիւն մը չէ: Ընկերութեան կեանքին մէջ պաշտօնները ժամանակացոյցով, միթական վարձատրութեամբ եւ այլ վարչական ու գործնական պարտաւորութիւններով կը սահմանուին ու կը գնահատուին: Առաքելութիւնը կ'անդրանցնի ժամանակի ու միթի սահմանները: Առաքելութիւնը ամբողջական նուիրում է: Առաքելութեան մը չափանիշը հետեւաբար, յանձնառու նուիրումն է: Եւ ճիշդ ատոր համար հայ հոգեւորականին ու հայ ուսուցիչին վստահուած գործը առաքելութիւն է, զոր պէտք է կատարուի կոչումի գիտակցութեամբ: Պահ մը մտածեցէք որ դուք, որպէս կիրակնօրեայ վարժարանի ուսուցիչներ, միթական վարձատրութիւն կը ստանաք: Միթէ ժամանակացոյցի մը համաձայն կը գործէք: Ո՛չ երբեք: Այլապէս ձեր կատարածը առաքելութիւն պիտի չըլլար: Ձեր ժամանակէն, հանգիստէն ու հաճութէն կը զոհէք մասնակից դառնալու համար այն առաքելութեան, որ մեր մատղաշ սերունդի կրօնական դաստիարակութիւնն է: Արդ, դուք ա՛յս գիտակցութեամբ պէտք է իրագործէք ձեզի վստահուած առաքելութիւնը:

Հոս հաւաքուած էք վերարժեւորելու ձեր կատարած գործը: Մարդկային կեանքը մնալուն ընթացք մըն է, երկար ճամբայ մը, ուր անհրաժեշտ է որոշ հանգրուաններու կանգ առնել, եւ յետադարձ ակնարկով նայիլ մեր անցած ճամբուն ու քննել մեր կատարած գործը: Թերութիւնները ճիշդ տեսնելը գրաւականն են կատարուելիք գործի յաջողութեան: Մենք կատարեալ արարածներ չենք: Թերութիւններ ու թերացումներ կ'ունենանք յաճախ: Մեր կատարած գործը երբեմն կը մնայ թերի: Սա բնական երեւոյթ մըն է: Սակայն անբնական պիտի ըլլար այդ բոլորը չտեսնել եւ այդ բոլորը սրբագրելու, անելի լաւը, ճիշդը եւ ամբողջականը ընելու կամքը ու հաւատքը չունենալը: Այստեղ եկած էք ոչ միայն ինքնաքննադատական մօտեցումով ձեր կատարած գործը քննելու ու գնահատելու, այլ նաեւ ու մանաւանդ ձեր յառաջիկայ գործը ծրագրելու ու վերակազմակերպելու: Իմ սպասումն է ու թելադրութիւնը, որ ա՛յս ոգիով ու պատրաստակամութեամբ քննէք ու սերտէք համագումարի օրակարգին հարցերը:

Կիրակնօրեայ վարժարանը միշտ պիտի մնայ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան առաքելութեան կարեւոր բնագաւառներէն մէկը: Հետեւաբար, մենք պիտի շարունակենք նոյն հոգածութիւնը ցուցաբերել այս նուիրական հաստատութեան նկատմամբ: Կ'ուզեմ որ անդրադառնաք, որ Հայց. Եկեղեցւոյ բոլոր թեմերէն ներս ընդհանուր պահանջք մը, անմիջական կարիք մը կայ կրօնական դաստիարակութեան: Կիրակնօրեայ վարժարանը կը գտնուի մեծ մարտահրաւիրներու ու ծառայութիւններու դիմաց: Կ'ուզեմ որ ա՛յս նախանձախնդրութեամբ ու գիտակցութեամբ դուք ծրագրէք ձեր վաղուան առաքելութիւնը:

Այս առիթով քարձորեն կը գնահատեմ ձեր անխոնջ ծառայութիւնը մեր սիրելի Կիրակնօրեայ վարժարանին: Թող Աստուած վարձահատույց ըլլայ ձեր բոլորի ծառայութեան ու միշտ պահէ ու պահպանէ Կիրակնօրեայ վարժարանը իր նուիրական առաքելութեան ճամբուն վրայ:

Հայրական ջերմ սիրով,

Աղօթարար՝

ԱՐԱՄ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ՄԵՇԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՑ

5 Սեպտեմբեր, 1998
Անթիլիաս, Լիբանան»

Ապա իր օրհնութեան խօսքը փոխանցեց Գերշ. Տ. Ղեւոնդ Արք. Չեպէլեան: Ան անդրադարձաւ Կիրակնօրեայ Դպրոցներու յոյժ կենսական կարեւորութեան՝ հայ իրականութենէն ներս, օրհնեց հիմնադիր Հայրապետներու քարի յիշատակը եւ դրուատեց Վարիչ Տնօրէն Սրբազան Հօր բեղմնատը գործունէութիւնը՝ անոր շրջանը որակելով ՀԵԿ Դպրոցներու «Ոսկեդարը»: Ինչպէս նաեւ Սրբազան Հայրը շնորհատրեց եւ շնորհակալութիւն յայտնեց Վարիչ Տնօրէնին եւ թելադրեց ուսուցչի-ուսուցչուհիներուն հաւատքով ու ամբողջականօրէն արդարացնել իրենց նուիրական կոչումը:

Բացումը վերջ գտաւ Գերշ. Տ. Ղեւոնդ Արքեպիսկոպոսի «Պահպանիչ»ով:

ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԸ ԿԸ ՍԿՍԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐՈՒՄ

Համագումարին աշխատանքները սկսան Երկուշաբթի, 7 Սեպտեմբեր, 1998, առաւօտեան ժամը 9:00-ին Տէրունական Աղօթքով: Ապա «Աշակերտը Քրիստոսի» եւ «Որք Զարդարեցին» շարականներու երգեցողութենէ ետք, Վարիչ Տնօրէն Սրբազան Հայրը խօսք առնելով, անգամ մը եւս, ողջունեց բոլորը եւ հրաւիրեց պատասխանատուութեան քարձր գիտակցութեամբ իրողապէս մասնակցելու Համագումարի տարբեր բաժիններուն:

Համագումարին աշխատանքային օրերը միշտ սկսան Ս. Աստուածածին Մատրան մէջ կայացած Առաւօտեան ժամերգութեամբ, իսկ յայտագիրը կ'ընդգրկէր հետեւեալ գլխաւոր մասերը.

1. ԵԱՐԱԿԱՆԻ ՌԻՍՈՒՑՈՒՄ

Առաջնորդութեամբ Հոգեշնորհ Տ. Մեղրիկ Վրդ. Բարիքեանի տեղի

ուճեցաւ շարականներու ուսուցում, ինչ որ լաւագոյն առիթ մը հանդիսացաւ մասնակցողներուն՝ հաղորդուելու խմկաբոյր շարականներու նոր փունջի մը հետ: Հայր Սուրբը մաե կատարեց գործնական թելադրութիւններ՝ շարականի ուսուցումը դարձնելու աւելի դիրիճ եւ հաճելի:

2. ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆԶԻ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ

Ամէն օր առաւօտեան կատարուեցան Աստուածաշունչի մեկնութիւններ՝ Աւետարանէն քաղուած հատուածներու, որոնք իրենց ներքին քովանդակութեամբ գօտեանդեցին ուսուցիչ-ուսուցչունիները, որպէսզի աստուածային իմաստութեան ցանկութեամբ ու քրիստոնէական ճշմարտութիւններով աւելի զօրացած շարունակեմ իրենց վստահուած առաքելութիւնը:

Մեկնութիւնները յաջորդաբար կատարեցին Բարեշնորհ Նուպար Սրկ. Պերպէրեան, Արժ. Տ. Տաթեւ Քհնյ. Միքայէլեան, Արժ. Տ. Մաշտոց Քհնյ. Արաքաթլեան, Արժ. Տ. Գուրգէն Քհնյ. Յովհաննէսեան, Հոգեշնորհ Տ. Մեղրիկ Վրդ. Բարիքեան:

3. ԴԱՍԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Համագուարի ընթացքին ներկայացուեցան ստորեւ յիշուած դասախօսութիւնները.-

ա.-Նիւթ՝ « *Կրօնը Որպէս Կեանք* » - Մանկավարժական Մօտեցում Դասախօս՝ Տիկին Անահիտ Էսքիճեան

Այս պարագային նշելի է թէ դասախօսութեան աւարտին կիրարկուեցաւ աշխատանքային խումբերու դրութիւնը, որ մեծ խանդավառութիւն եւ հետաքրքրութիւն ստեղծեց ներկաներուն մօտ:

բ.-Նիւթ՝ « *Վանակահոսութիւնը Հայաստանի մէջ Ժ. - ԺԲ. դարերուն* » Դասախօս՝ Տիկին Մարիամ Վարդանեան:

գ.-Նիւթ՝ « *Քաղկեդոնի Ժողովն ու Հայ Եկեղեցու դիրքորոշումը - Բարզէն Ա. Ռոմսեցի եւ Ներսէս Բ. Բագրեւանդացի* » Դասախօս՝ Արժ. Տ. Եղիշէ Ա. Քհնյ. Սարգսեան

դ.-Նիւթ՝ « *Հայ Եկեղեցոյ պատմութիւն Զ. - Թ. դարեր* » (Եկեղեցական մեծ դէմքեր եւ երեսօյններ - Կոմիտաս Աղցեցի, Սահակ Զորափորեցի, Յովհան Օձնեցի, Զաքարիա Զազեցի) Դասախօս՝ Բարշ. Նուպար Սրկ. Պերպէրեան

4. ԽՈՐՀՐԴԱԿՅԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ

Հ.Ե.Կ. Դպրոցներու Կանոն-Շրագրին համաձայն, 18-րդ խորհրդակցական ժողովը գումարուեցաւ յաջորդական երեք նիստերով, մասնակցութեամբ՝ (44) լիագօր պատգամատրուներով:

Ժողովի Ա. նիստին (Երկուշաբթի, 7/9/1988, երեկոյեան ժամը 9:00-

ին), Վարիչ Տնօրեն Արթուրյան Հայրը անդրադարձաւ ժողովին կարեւորութեան, ՀԵԿ Դպրոցներու յառաջիկայի 70-ամեակին եւ հրաւիրեց բոլորը անցեալի վաստակին յենում՝ վերաբժեւորել ներկան ու ծրագրել ապագան, ինչպէս նաեւ թելադրեց լուրջ ու համբերատար ժողովականի հմտութեամբ քննել օրակարգի միւթերը եւ եզրափակեց ըսելով. - «Օտտ գործ ունինք կատարելիք, հետեւաբար, եկէ՛ք միասնաբար, միախորհուրդ ու միակամ, փոխադարձ հասկացողութեան ու զոհողութեան պատրաստակամութեամբ մտածենք, ծրագրենք, որպէսզի յառաջիկայ մեր գործունէութիւնը ըլլայ հայելին մեր հաւատքին եւ առաքելութեան»:

Ապա, ըստ կազմուած օրակարգի միւթերուն, ժողովականները յաջորդաբար քննարկեցին զանոնք, որոնց շարքին կարդացուեցան նաեւ Վարիչ Տնօրենութեան, Խորհուրդներու, Դպրոցներու եւ ՀԵԿԴՕՄ-ի միամեայ տեղեկագիրները ու քննարկուեցան, կատարուեցան հարցադրումներ, հաստատումներ, առաջարկներ:

Մինչ այդ Բերիոյ Թեմի Կրօնական Դաստիարակութեան Խորհուրդի ատենապետ՝ Արժ. Տ. Տաթեւ Զհնլ. Միքայէլեան փոխանցեց Բերիոյ Թեմի Բարեջան Առաջնորդ Գերշ. Տ. Սուրեն Ս. Արք. Գաթարոյեանի Ողջոյնի ու Օրհնութեան Խօսքը:

5. ԱՐՏԱԺՈՂՈՎԱԿԱՆ ՉԵՌՆԱՐԿՆԵՐ

Համագումարին վերոնշեալ գլխաւոր քաժիճներուն զուգահեռ, երեկոյեան ընթրիքէն ետք տեղի ունեցան ընկերային եւ գեղարուեստական հառաքներ:

Օրեքշաբթի 8 եւ Չորեքշաբթի 9 Սեպտեմբեր 1998 -ի երեկոյեան ժամը 9:00-ին, Լիբանանահայ ճարտարապետ Ռաֆֆի Չերչեանի կողմէ կատարուեցաւ սահիկներու ցուցադրութիւն՝ յաջորդաբար Լիբանանի, Հայաստանի եւ Արցախի պատմական ու հնագիտական վայրերու մասին (նկարուած արուեստագէտ-ճարտարապետին կողմէ): Իսկ Ուրբաթ, 11 Սեպտեմբեր 1998, երեկոյեան ժամը 9:00-ին, Դպրեվանքի շրջափակէն ներս տեղի ունեցաւ աւանդական խարոյկահանդէսը: Կրօնաշունչ ու ազգայնաշունչ այս հաւաքը՝ գեղեցիկ եղաւ Կիրակնօրեայի մեծ ընտանիքին համար՝ վերահաստատելու մէ՛կ ազգ, մէ՛կ Հայրենիք, մէ՛կ եկեղեցի նշանաբանը:

6. ԳՆԱՀՏԱՆՔ ԵՒ ԵԶՐԱՓՈՒՄ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻ

Համագումարին փակման եզրափակիչ միտք տեղի ունեցաւ Ուրբաթ, 11 Սեպտեմբեր 1998, երեկոյեան ժամը 6:00-ին: Վարիչ Տնօրեն Արթուրյան Հայրը խօսք առնելով նախ զոհութիւն տուաւ Աստուծոյ Համագումարին բարուք աւարտին համար, ներկաները հրաւիրեց ինքնաքննարկումի ընդմէջէն տարուած աշխատանքները ճիշդ գնահատել եւ ընդգծեց

Համագումարներու գումարման կարեւորութիւնը՝ որոնք էապէս կը միտին հզօրացնելու ընտանիքի մը միասնականութիւնն ու պատկանելիութեան զգացումը: Ան նաեւ կատարեց կարգ մը մատնանշումներ, թելադրեց այս առիթները լաւագոյնս արժեւորել կենդանի գործով եւ ընդմիջտ արժանի մնալ իրենց արժանացած շնորհքին՝ այն խոր գիտակցութեամբ թէ՛ ԷԵԿ Դպրոցները կը վայելեն բարձր հովանաւորութիւնը Մեծի Տանն Կիլիկիոյ կաթողիկոսութեան:

Շնորհակալական եւ զնահատական խօսքերով յաջորդաբար խանդելու նկատ Արժ. Քահանայ Հայրեր՝ Տ. Եղիշէ Սարգսեան եւ Տ. Տաթև Միքայէլեան:

Ապա, յանուն Բանաձեռումի Յանձնախումբին՝ Արժ. Տ. Գուրգէն ՔՌՈյ. Յովհաննէսեան կարդաց Բանաձեռը, որ վաւերացուեցաւ միաձայնութեամբ, եւ ուր զնահատանք արձանագրուած էր Համագումարին մասին՝ զայն նկատելով զոհացուցիչ ու զնահատելի:

Աւարտին, վարիչ ՏՏօրէն Սրբազան Հայրը երախտագիտութիւն յայտնեց զոյգ Վեհափառ Հայրապետներուն, շնորհակալութիւն յայտնեց նաեւ Դպրեվանքի Տեսչութեան, Դասախօսներուն, Աստուածաշունչը Մեկնարանողներուն, շարական Ուսուցանողին, եւ բոլոր անոնց, որոնք սատարած էին Համագումարին յաջողութեան, Խորհուրդներուն, մասնակցողներուն, արդիւնաշատ գործունէութիւն մաղթեց բոլորին եւ յիշատակի գրքոյկներ բաշխեց:

Համագումարը վերջ գտաւ Սրբազան Հօր «Պահպանիչ»ով եւ ԿիրակՏօրեայի մաղթերօհն համախումբ երգեցողութեամբ:

ՀՈՒՐԻ ԱՁԷՁԵԱՆ